

icult ESPECTACLES
CULTURA
GENT
TELEVISIÓ

Nasty Mondays

SALA APOLO (23.55)

Madmax & Sören tornen a punxar a la famosa festa discotequera que organitza els dilluns la sala del Paral·lel.

Federico Moccia **Escriptor** → PUBLICA 'CAROLINA S'ENAMORA'

«Ningú llegeix una novel·la si no té un bon màrqueting»

JAVIER OCAÑA

HÀBIL ► (ROMA, 1963) ► HA ESCRIT 'TINC GANES DE TU', 'PERDONA SI ET DIC AMOR', 'PERDONA PERÒ EM VULL CASAR AMB TU'

S'ha fet milionari amb la versió 2.0 de les velles novel·les roses. 'Carolina s'enamora' (Columna) arriba demà a les llibreries.

ELENA HEVIA
ROMA ENVIADA ESPECIAL

L'italià Federico Moccia és un escriptor habilíssim. Coneix molt bé les seves lectores, la majoria adolescents, i els dona allò per què sospiren: amors intensos i roba a la moda amb la qual identificar-se. Els joves, és sabut, sempre mouen diners i a Espanya –amb ajuda també d'alguna lectora madureta– la identificació també s'ha repetit. L'últim Nielsen el coronava com l'autor més venut el 2010. Un escriptor que desperta odis i passions.

–¿Per què un home de 47 anys sap connectar tan bé amb el que volen les noies?

–Crec que quan Salinger va escriure

El vigilant en el camp de sègol no s'imaginava que es convertiria en un clàssic que llegirien els nois de quinze anys i també els adults. A mi, en certa forma, m'ha passat el mateix. Jo vaig escriure *A tres metres sobre el cel*, *Tinc ganes de tu* o *Perdona si et dic amor*, i de sobte em va sorprendre la resposta d'unes lectores joveñíssimes. Però també de les seves mares, que rememoraven les seves antigues emocions.

–Els adults no solen prendre's gaire seriosament els adolescents...

–Jo m'he posat en la pell de la Carolina, una noia de 13 anys que està a punt de fer-ne 14, com si jo fos un actor. El que vaig fer va ser rellegir els meus diaris d'aquell temps. Una experiència que em va divertir molt perquè estaven plens de dubtes i de qüestions profundes.

–¿Sent la responsabilitat d'haver-se convertit en un guru sentimental d'aquestes joves?

–Sí, però em sento molt tranquil. A

“

«Els adolescents se senten molt forts però en realitat estan molt sols»

Carolina s'enamora explico una història en què passen coses, algunes fortes...

–Com que als 13 anys, les noies ja estiguin pensant a estrenar-se sexualment.

–Però precisament d'això és del que volia parlar, donar alguns missatges sense semblar un mestre: com ara que la vida et pot fer mal i que no sempre tindrà la gent que necessites al teu voltant.

–«Compte, no prenguis decisions precipitadament». ¿És això?

–Exacte. Els adolescents se senten molt forts però en realitat estan molt sols. Crec que el llibre pot ajudar-los a no sentir-se malament, a compartir les seves inquietuds.

–En les seves novel·les les vambes sempre s'esmenten per la marca i els models de mòbils són molt concrets. ¿Ha rebut alguna oferta per incloure alguna peça o algun objecte de moda a les novel·les?

–Les marques formen part de la nostra vida. Els nois sospiren per un model concret de mòbil i jo ho dic. I com a escriptor em serveix per caracteritzar els meus personatges i donar-los credibilitat. Aquesta pressió publicitària sí que es dona en les adaptacions cinematogràfiques, però prèviament ja eren al llibre. De totes maneres, he de dir que aquest Nokia me l'he comprat amb els meus diners.

–Després d'enemistar-se amb l'exalcalde de Roma, Walter Veltroni, ha firmat la pau amb el seu successor. ¿Gianni Alemanno agraeix que hagi creat un nou focus d'atracció turística al pont Milvio?

–Alemanno n'està encantat. Ara el pont està més controlat. S'han posat unes columnes perquè els enamorats puguin col·locar-hi els seus cadenats sense que perillin els fanals ni l'estructura.

–A les seves novel·les hi ha més religió que política. ¿Reflecteix això la societat italiana actual?

–Ja fa algun temps que els joves italians es van allunyar de la política, a diferència dels de la meua generació, que la van viure intensament i després van patir una decepció. El tema de la fe ja és una qüestió més íntima de cadascú.

–I després de la decepció ¿on se situa políticament?

–Si hi hagués un partit que representés bé les meves idees el votaria sense importar-me si és d'esquerres o de dretes. Però de moment no existeix.

–Berlusconi va aparèixer precisament en escena com un polític que no era ni d'esquerres ni de dretes. ¿Es considera desil·lusionat?

–Especialment per la imatge que projecta. Aquesta imatge ha fet que molts desestimïn el seu programa polític, que en línies generals era bo. Però ningú llegeix una novel·la si no té un bon màrqueting i una bona coberta.

–Vostè és l'autor més venut a Espanya i a la cartellera espanyola ha arrasat l'adaptació de la seva novel·la *A tres metres sobre el cel*. ¿Alguna teoria sobre això?

–M'alegra molt tenir aquesta sintonia especial amb els espanyols. A més, hi ha el fet que els prínceps Felip i Letizia també van posar un cadanat en la seva visita a Hongria.

–A *Carolina s'enamora* es dona el luxe de tirar-se pedres al seu terrat. La protagonista diu: «¡Ah, Moccia! ¿No és aquell escriptor que només parla de nois guapos que condueixen cotxes fantàstics...?». ¿No és això?

–Vaig posar en boca de la Carolina crítiques que jo he rebut. I ho volia fer perquè ella no és guapa, no és rica i potser per això és un dels meus personatges que més m'agrada.

–Defensi's d'aquestes crítiques. –No m'importa. És molt difícil convèncer algú quan ja ha decidit que no vals la pena i ni tan sols t'ha llegit. No és just. ≡